

A VEGYIVÉDELMI ANYAGELLÁTÁS KIHÍVÁSAI AZ EZREDFORDULÓN A MAGYAR HONVÉDSÉGBEN

*Svendor György*¹

A tömegpusztító fegyverek elleni védelemre való felkészülés szükségessége ma sem kérdőjelezhető meg, ugyanakkor az is igaz, hogy új aspektusokat is figyelembe kell venni. Ma a *"klasszikus"* vegyivédelmi feladatok mellett *két új kihívás jelenik meg*: a biológiai fegyverek elleni védelem, illetve a nem közvetlen harctevékenység miatt esetlegesen bekövetkező, mérgező ipari vegyületekkel való szennyeződések.

Ugyanakkor reálisan kell értékelnünk a Magyar Honvédség jelenlegi ellátottságának helyzetét, figyelembe véve, hogy a megelőző időszakban szakterületünk nem kapta meg azt a támogatást, amely lehetővé tette volna a szükséges eszközök és anyagok megfelelő mennyiségben való biztosítását.

A klasszikusnak tekinthető szólásból kiindulva, meg kell ismerni a múltat a jelen megértéséhez, de ezzel együtt meg kell érteni a jelent, hogy láthassuk a jövőt. Ilyen szándéktól vezérelve kívántam vizsgálni a vegyivédelmi anyagellátás legutóbbi időszakát és jelenlegi helyzetét.

1.) A vegyivédelmi anyagellátás tervezésének helyzete

Az ellátás - a Katonai Lexikon definíciója szerint - azoknak a tevékenységeknek az összessége, amelyek biztosítják a katonai szervezetek mindennapi (béke- és háborús) tevékenységéhez szükséges anyagokat, eszközöket és szolgáltatásokat a megfelelő időben, helyen, a szükséges mennyiségben és minőségben.

Amennyiben békeidőszakra vonatkozóan vizsgáljuk az eszközökkel és anyagokkal való ellátást, akkor a hely állandó, az idő pedig nincs limitálva, következképpen a szükséges mennyiségben és minőségben való biztosítás a feladat.

1. Svendor György mk. alezredes, MH Vegyivédelmi Technikai Szolgálatfőnökség, kiemelt mérnök főtiszt

Az ellátási feladatok tervezésének megkezdéséhez az érintett katonai szervezetek ellátottsági helyzetének, illetve a hiány vagy felesleg létezésének ismerete szükséges. Adott az összefüggés:

$$\text{"Hiány-felesleg"} = \text{"Van"} - \text{"Kell"}$$

amelyből az alakulat helyzetét természetes mérőszámokban kapjuk meg.

Tekintettel arra, hogy a katonai szervezet rendeltetése szerinti feladatokat csak hadihasználatú eszközökkel és anyagokkal lehet végrehajtani, az előző összefüggést "*finomítani*" szükséges, azaz a hiány - felesleg állapot pusztán számszerű, mennyiségi vizsgálata mellett a meglévő készletek hadrafoghatóságát is figyelembe kell venni:

$$\text{"Hiány-felesleg(HF)"} = \text{"Van(HF)"} - \text{"Kell"}$$

ahol: V_{anHF} - az alakulat készleteinek hadrafogható része.

Ezen összefüggés alkalmazásával kaphatunk kellőképpen korrekt kiindulási adatokat az ellátási feladatok tervezéséhez, azonban gondot okoz, hogy az alapinformációk szinte kizárólag csak a helyszínen állnak rendelkezésre. A készletek minőségére vonatkozó szakmai információk feldolgozását manuálisan kell megoldani, mivel a Magyar Honvédségben az anyagnyilvántartások vezetésének támogatására rendszeresített és alkalmazott számítástechnikai programok ezen minőségi információk feldolgozását nem teszik lehetővé.

Az ellátás tervezésének folyamatában nekik figyelembe kell venni:

- az előjárói intézkedésekben meghatározott követelményeket (szervezetek prioritását, előírt ütemezéseket, más szakterületekhez való kapcsolódásokat, határidőket);
- végrehajtásban érintett szervezetek kapacitását (már korábban rögzített feladatait);
- az alkalmazási képességekből eredő kapcsolódásokat más szaktechnikai eszközök és anyagok meglétéhez (hiányához);

- készletek tényleges szintjét és hadrafoghatóságát;
- javításra váró készletek hadrafoghatóvá tételének lehetőségeit (várható technikai kiszolgálási, javítási, felújítási lehetőségeket, kapacitásokat);
- központi készletek előírt minimum-szintjét (központi készletből való kiadáskor);
- az előírások szerinti, elkülönített tároláshoz szükséges tárolóter megletét.

Összességében megállapíthatjuk, hogy az ellátás tervezése összetett feladat, amelynél jelentős méretű információhalmaz feldolgozása szükséges a megalapozott döntéselőkészítéshez. Mivel a végrehajtás személyi és tárgyi feltételei egyre rosszabbak, az eredményességet egyre inkább a végrehajtó állomány tapasztalatai határozzák meg.

Ezen általános megállapításon túl a kellő tapasztalat igényét támasztja alá az is, hogy szakterületünkön a középírányító állomány helye és szerepe kiemelten fontosnak minősíthető. Az egyes katonai szervezetek feladatainak és előljároi prioritásának pontosabb ismerete birtokában az egyes igények jogosságát és korrektségét el tudja bírálni, valamint kiemelt koordináló szerepet játszhat a végrehajtás időbeni korlátjainak ismeretéből adódóan.

2.) A vegyivédelmi anyagellátásra ható kedvezőtlen változások

A Magyar Honvédség átalakítása

A vegyivédelmi anyagellátás "*klasszikus modelljeként*" a 80-as évek felépítését tekinthetjük, az alábbi résztvevőkkel:

- központi tagozat (MH szintű irányító állomány és ellátó központ);
- középírányító tagozat (seregtest vezető szakállománya és seregtest raktár; magasabbegység vezető szakállománya és magasabbegység raktár);
- csapattagozat.

Ez a felépítés biztosította:

- a tervezés párhuzamosságát,
- a készletek lépcsőzését és - ebből eredően - frissítését,
- az egy ellátó szervhez utaltak kisebb számát,
- a lépcsőzetes végrehajtásból eredő gyorsaságot és rugalmasságot,
- az egyes mozzanatokban résztvevők részletesebb informáltságát.

A Magyar Honvédség átalakítása során a seregtest raktárak megszűntek, bevezetésre került az egytagozatos ellátási rend. Ezzel fölborult a készletek lépcsőzésével addig megoldott frissítés, ami a szavatosságához kötött anyagok esetében nélkülözhetetlen.

A katonai szervezetek megszűnéséből és a békelétszám csökkenéséből következően csökkent a *"kezelőhöz köthető"* eszközök és anyagok mennyisége, ezzel szemben nőtt a csupán *"megőrzési felelősséggel"* tárolást végző állományra jutó készletmennyiség. Ez pedig alapjaiban rendítheti meg azt a szakterületet, amelynél az eszközök és anyagok hadrafoghatóságának biztosítása jelentős mértékű, periodikusan ismétlődő élőmunka-ráfordítást igényel. A mi szakterületünkre pedig ez a jellemző.

Ezt a kapacitásigényt kezdetben meg lehetett próbálni áthárítani a meglévő szakjavító állományra. Azonban annak - minden szakmai állásfoglalás ellenére történő - drasztikus csökkentése, illetve megszüntetése a hadrafoghatóság biztosítását alapjaiban rengette meg.

Az egytagozatos ellátásnál valamennyi ellátandó katonai szervezet az ellátó központhoz van utalva. Ez kiugróan megnöveli annak terheit az adatfeldolgozást és az *"ellátási események"* lebonyolítását illetően egyaránt.

Nyilvántartás rendjének változása

Az ellátás tervezésének alapját az ellátottsági helyzet ismerete jelenti, ami a szükséglet és a meglévő mennyiség számszerű összevetését igényli, de emellett minőségi információk figyelembevétele is szükséges. Ez a feladat alapvetően és jellemzően manuálisan kerül végrehajtásra mind a mai napig. Az egyes esetekben alkalmazott, helyileg önállóan kimunkált

"számoló-táblák" is ide sorolhatók, még ha azokat számítógépen hozták is létre.

Mind a mai napig nem került kidolgozásra és alkalmazásba vételre a Magyar Honvédségben olyan program, illetve rendszer, amelyik a szakanyagokkal való ellátást és a hozzá kapcsolódó feladatokat támogatná, kiszolgáltatná.

A Magyar Honvédségben rendszeresített számítógépes anyagnyilvántartási programok a vagyongörzés, az anyagi elszámolások alapadatainak biztosítása érdekében kerültek létrehozásra. Ennek megfelelően alakulatszintre lettek kidolgozva.

Ma az anyagnyilvántartásra rendelkezésre áll a központilag biztosított ESZKÖZ program. Ez egy értékalapú szemlélettel felépített nyilvántartás, melynek elsődleges célja az eszközök, anyagok költségeinek elszámolása, azok értékének nyilvántartása és a számviteli szemléletű adatszolgáltatás biztosítása. Ebből adódóan a kinyerhető adatok is e célnak vannak alárendelve, esetenként nehezen adaptálhatók a szakmai igényeknek megfelelően.

Alapvető probléma, hogy ez a számviteli nyilvántartás nem kezeli a szükségleteket, így - bár a teljes eszköz és anyagmennyiséget tartalmazza - az ellátottság értékelését, az ellátás tervezését nem támogatja. Ezen túlmenően nem képes szavatosság szerint bontani az ilyen nyilvántartásra kötelezett anyagokat.

Ezek miatt a vegyvédelmi technikai szolgálat kénytelen párhuzamosan önerőből felépíteni és működtetni egy olyan rendszert, amelyik az ellátottsági helyzet ismeretét is biztosítja, a hadrafoghatósági szempontokat is figyelembe véve.

Költségvetési erőforrások csökkenése

A Magyar Honvédség finanszírozási lehetőségeiben a 90-es években egyre erőteljesebb visszaesés mutatkozott, ami természetesen valamennyi szakterületet kedvezőtlenül érintette. Szakterületünkön a negatív tendenciák fölerősödését és hatványozottan jelentkező hatását eredményezte, hogy ezen időszak egyes nemzetközi eseményeit tévesen értékelve, téves következtetéseket levonva a tömegpusztító fegyverek elleni védelem fontossága megkérdőjeleződött, s ebből eredően a Magyar Honvédség erre való felkészítése háttérbe szorult.

Szerencsétlen egybeesés, hogy eszközrendszerünk jelentős része ekkorra került *"leszálló ágba"*, azaz fejlesztésük és rendszerbeállításuk óta eltelt legalább 15-20 év. Emiatt új fejlesztések indítására lett volna szükség, majd eredményes befejezésüket rendszerbeállítással vagy alkalmazásba vétellel lezárva új beszerzéseket kellett volna indítani. Ezzel lehetett volna elérni eszközrendszerünkben egy fokozatos generációváltást.

Az előbb említett téves helyzetelemzésből eredően szakterületünk sok éven át az egyre nehezebb körülmények között való szintentartás helyett a túlélés reményeit fenntartó apró lépéseket végezte. Ennek érdekében a perspektívikus eszközök és anyagok fenntartására koncentrálni igyekezett vizsgálni és *"mintaméreteken"* beszerezni a jövő eszközeit.

Következő lépésként a *"mintaalegység"* méretű beszerzések és a fokozatos ellátás feltételeinek a kialakítása lett megcélözva. A finanszírozási korlátok miatt azonban csak a kisebb egyedi értéket képviselő eszközök és anyagok tekintetében sikerült minimális lépéseket tenni. Ezzel szemben a *93M tűzoltó gépjárműből* az 1993 és 1995 között beszerzett 5 készleten túl a mai napig nem sikerült beszerezni egyet sem. Ebben az időszakban némelyik évben a teljes szakági költségvetési előirányzatot erre fordítva sem lehetett volna 2 járművet megvenni, s ebben a helyzetben, ebből az előirányzatból a Magyar Honvédség teljes vegyivédelmi technikai és tűzvédelmi technikai biztosítását kellett megoldani egy adott éven keresztül.

Külső (nem honvédségi) szabályozások erőteljesebb érvényesülése

A megelőző évek egyik sajátossága, hogy amíg korábban a Magyar Honvédségen belül csak a tárcaszintű szabályozások voltak a mérvadóak, addig ma már egyre inkább érvényesülnek a nem honvédségi szabályozások is. Szakterületünk sajátosságaiból - feladataiból, de méginkább eszközrendszeréből - következik, hogy például a környezetvédelmi előírások betartása számos új feladatot és megoldandó, új problémát hoz.

A vegyivédelmi technikai szolgálat speciális helyzetének okai meg látásunk szerint az alábbiak:

- Egyes anyagok speciális rendeltetésükből adódóan különleges kezelési eljárásokat igényelnek (ködképző- és pirotechnikai anyagok);

- A szolgálatnál rendszeresített anyagok többsége környezetvédelmi szempontból speciális elbírálás alá esik (vegyi- és sugármentesítő anyagok, reagens és vegyszerkészletek, kimutató csövek);
- Az eszközök túlnyomó része - speciális rendeltetésénél fogva - a polgári életben nem, vagy csak igen korlátozott mértékben (esetleg speciális kezelés után) hasznosítható (Pl. vegyi- és sugárzás-mérő műszerek, oxigénlégző készülékek, stb.);
- Az érvényes előírások szerint nem veszélyes hulladékként kezelhető eszközeink és anyagaink elhelyezését nehezíti, hogy téves felfogásból eredően a szolgálat által alkalmazott minden eszközt és anyagot veszélyesnek tartanak a polgári élet (engedélyezésekben érintett) szereplői.

A szolgálat egyes speciális eljárásban kezelhető anyagait (mint például a sugárzó anyagokat) selejtté vagy feleslegessé válásukat követően véglegesen el kell helyezni. Azok szállítását és további kezelését külön, erre vonatkozó engedélyekkel rendelkező szervezetek végezhetik (jelenleg kizárólag polgári szervezetek). Az ilyen feladatok az arra vonatkozó szolgáltatási szerződések alapján kerülnek végrehajtásra.

Az eszközök és anyagok kezelési utasítások szerint való megsemmisítése mint módszer csak elviekben létezik, tekintettel arra, hogy az ott leírt - a selejtté vált eszközök megsemmisítésére vonatkozó - technológiák (például az oxigénlégző készülékek regeneráló szelencéinek vízbe merítése, egyéni védőeszközök elégetése) ma már nem alkalmazhatók, mivel ellentétesek a jelenleg érvényes (környezetvédelmi) előírásokkal.

Kiutat csak az jelenthet, ha speciálisan a hulladékkezelésre, illetve feldolgozásra szakosodott - megfelelő engedélyekkel (pl. területileg illetékes környezetvédelmi felügyeletről) rendelkező - szervezetekkel szerződések megkötésére kerülhet sor. A Magyar Honvédségen belül kapacitás hiányában megoldhatatlan feladatokat az ilyen szervezetek kellő hatékonysággal képesek végrehajtani, az egyes eszközök és anyagok szétválogatásával, feldolgozható részeinek kinyerésével, miáltal megsemmisítést csak a már semmiféle feldolgozásra sem alkalmas hányad igényel.

3.) A vegyivédelmi anyagellátás új követelményei

A NATO tagságból eredő változások

Hazánk 1999-ben csatlakozott a NATO-hoz, s - mint annak egyik tagállama - elfogadja az együttesen kimunkált és egyeztetett szövetségi álláspontot. Így például azt is, hogy a korábbiaknál nagyobb figyelmet kell fordítani a tömegpusztító fegyverek elleni védelemre.

Szolgálatunk számára az ebből eredő követelmények nem újdonságok, azok szakmai környezetben - lényegüket tekintve, elsősorban eszközoldalról - több éve ismertek. Részletekbe menő megismerésük azonban a dokumentum formájában való hozzáférés lehetővé válásával kezdődhetett meg. Az igények és vélemények indoklásánál attól fogva alkalmazhatók eredményesen, tekintve, hogy szükség esetén az információforrásra történő konkrét hivatkozással idézhetők az adott követelmények.

Magyarország - mint NATO tagállam - felajánlotta, hogy kijelölt erőivel részt fog venni közös műveletek végrehajtásában. Úgyszintén felajánlotta azt is, hogy részt kíván venni a kijelölt, felajánlott erők OPEVAL (Operational evaluation manual) rendszerű ellenőrzésében, ami az adott szervezet alaprendeltetés szerinti feladatának végrehajtására való felkészültség felmérését hivatott szolgálni. Ebből következően az OPEVAL ellenőrzések során hangsúlyozottan kerül értékelésre a katonai szervezet képessége arra, hogy alaprendeltetés szerinti feladatát a tömegpusztító fegyverek alkalmazásának körülményei között is végre tudja hajtani. Erre pedig csak akkor lehet képes, ha rendelkezésére állnak a szükséges eszközök, felszerelések, anyagok (kellő mennyiségben), s azok mesteri alkalmazására felkészült.

A közös NATO műveletekben résztvevő szervezetek ellátásánál a STANAG 2352 által rögzítettek az irányadók. Mindebből következően a Magyar Honvédség felajánlott erőit is olyan felszerelésekkel szükséges ellátni, amelyek megfelelnek ezeknek a követelményeknek.

Természetesen nem szükséges magyarázni, hogy önmagában a szóban forgó eszközökkel való ellátás még nem biztosítja a kompatibilitást. Az is szükséges, hogy azonosak legyenek a jelzések, a jelentések, az információk feldolgozásának rendje, valamint a jelzések értelmezése és az azokra való ténykedés. Ugyanakkor igaz a megfordítottja is, hogy a legjobb

felkészülés sem vezethet eredményre, ha a rendelkezésre álló eszközök teljesítőképessége nem teszi lehetővé az azonos ténykedést.

STANAG előírások

Szakmai munkánkban alapidokumentumnak tekinthető a STANAG 2352 /*Nuclear, biological and chemical (NBC) defence equipment - operational guidelines/ "Atom-, biológiai- és vegyivédelmi felszerelések (a minimális ellátás követelményei)"* jelölésű NATO szabványjellegű egyezmény. Mint arra a címe is utal, megadja a listát azokról a minimálisan biztosítandó felszerelésekről, amelyek szükségesek az egyének, az alegységek, valamint a harcrendi elemek túléléséhez és tevékenységéhez a tömegpusztító fegyverek alkalmazásának körülményei között, illetve az ipari katasztrófák esetében.

Ezen okmány szakmai információtartalma annak négy mellékletében van rögzítve, melyek az alábbiak:

- A melléklet: Összhaderőnemi egyéni vegyivédelmi felszerelés.
- B melléklet: Alegységek vegyivédelmi felszerelése.
- C melléklet: Vegyivédelmi alegységek felszerelése.
- D melléklet: A vegyivédelmi felszerelés leírása.

Az eszközök és anyagok "hozzárendelése" tehát

- személyenként,
- alegységenként,
- szakalegységenként

történik, s az okmány külön melléklete tartalmazza a kapcsolódó magyarzatokat.

A minimálisan biztosítandó eszközök - rendeltetésüknek megfelelően - az alábbi célokat szolgálják:

- veszély megelőzés (azok az eszközök és felszerelések, amelyek az ABV szennyeződés bekövetkezésének észlelésére és jelzésére szolgálnak);

- védelem (azok az eszközök és felszerelések, amelyek a személyi állomány védelmét biztosítják az ABV szennyezettség körülményei közötti tevékenysége során);
- szennyeződés kezelés (azok az eszközök és felszerelések, amelyek a bekövetkezett szennyeződés hatásának csökkentésére, illetve a szennyezettség felszámolására szolgálnak, azaz a mentesítő eszközök).

Megállapítható, hogy a STANAG 2352 által rögzítettek nem tartalmaznak olyan szakmai információkat, amelyek ismeretlenek lennének szakterületünkön. Azonban az egyes kérdések más szellemben megközelítettek, amint az okmány előbb említett felépítéséből is kitűnik.

Felkészültségünk a végrehajtásra

A Magyar Honvédség vegyivédelmi eszközökkel és anyagokkal való ellátottságát illetően megállapítható, hogy a követelményeknek való megfelelés érdekében majdnem minden részterületen nem csupán típusváltásra, hanem nagyobb részt generációváltásra volt (és van) szükség. A régebbi eszközök gyártása megszűnt, több esetben - a beszűkült költségvetési források okán - elmaradt megrendelések miatt a kapacitásokat nem tudták fenntartani. A legtöbb eszközre elmondható volt, hogy az adott típus műszaki fejlesztési, technológiai színvonala indokolta az eszközök új generációjának rendszerbeállítását.

Ma elmondhatjuk, hogy szolgálatunk rendelkezik néhány darabos mennyiséggel a NATO követelményeket is kielégítő eszközökből, mint például a 93M egyéni vegyivédelmi felszerelés (93M gázálarc, 93M védőruha és kiegészítő cikkeik), SPIROMATIC-90 légzőkészülék, 96M védőruha, SSM-1 sugármérő, 93M tűzoltó gépkocsi.

Valamennyi eszköz rendszerbe kerülésekor a *"mintaméretekben"* való megjelenésre törekszünk. Finanszírozási lehetőségeink nem teszik lehetővé a nagy tételekben való beszerzést, másrészt nem is célszerű azonnal nagy mennyiséggel kezdeni. A kezdeti - ellátási, technikai kiszolgálási, javítási, tárolási, kiképzési, alkalmazási - tapasztalatokat egy-egy *"mintaalegységnél"* célszerű megszerezni, s azok birtokában továbblépni a szélesebb körű ellátás irányába.

Legnagyobb sajnálatunkra, a 93M egyéni vegyivédelmi felszereléssel való ellátás még nem tart a jelentősebb mennyiségeknél. Csak a nemzetközi feladatokban résztvevő kontingenseket sikerült felszerelni, igaz azokat is csak "a 24. órában" végrehajtott beszerzések árán. A mai napig nem sikerült előrébb lépni a NATO feladatokra kijelölt katonai szervezetek ellátásában. Annak ellenére, hogy az adott szervezetek alkalmazását tervezők részéről rendszeresen felterjesztésre kerülnek a szükséges felszerelésekkel való ellátásra vonatkozó igények, a megvalósításhoz szükséges költségvetési előirányzatok mindeddig nem kerültek biztosításra.

Összegzés

Megállapítható, hogy a vegyivédelmi anyagellátás tervezése összetett, kellő felkészültséget és jelentős tapasztalatokat igénylő feladat. Igen jelentős mennyiségű, több részterületről származó információ rövid időn belül való feldolgozását követeli meg, számos tapasztalati tényező figyelembevételével.

A szervezési feladatok intenzívebbé válásával a munka volumene jelentősen emelkedett, ugyanakkor a végrehajtó állomány csökkent, illetve annak leterheltsége hatványozottan nőtt. A hiányzó kapacitást számítástechnikai támogatással csak kismértékben sikerült pótolni, mivel a tervezés összetettsége igen komoly szoftverfejlesztést igényelne. Az egyes részfolyamatok gépesítése ezideig áttörő eredményre nem vezethet annak okán, hogy jellemzően a tervezés párhuzamos munkamódszerrel történik ugyan, ám az egyes szintek között a munkavégzés feltételeiben igen jelentős eltérések állnak fenn.

Tagadhatatlan, hogy a jelenlegi körülmények között az optimálisnál jelentősen nagyobb mennyiségű adat és információ feldolgozására van szükség az ellátás tervezésének és végrehajtásának folyamatában (egyre kisebb állománnyal, egyre szűkebb időkorlátok között). Ebből következően az eredményességet alapjaiban fogja befolyásolni, hogy ez a munka meg fogja-e kapni azt az informatikai háttérrel, amely (az eddigiektől eltérően) egyértelműen támogatja a szakmai munkát (nem csak egy-egy ágazatét, hanem valamennyi érintettét).

Felhasznált irodalom:

1.) Ált./207 SZAKUTASÍTÁS a fegyverzeti és technikai szolgálat csapatszintű anyaggazdálkodási feladataira/.

2.) STANAG 2352 /Nuclear, biological and chemical (NBC) defence equipment - operational guidelines/ "Atom-, biológiai- és vegyvédelmi felszerelések (a minimális ellátás követelményei)".

3.) Hadtudományi Lexikon.

4.) Svendor György mk.alez, Kórácz András mk.örgy: A vegyvédelmi logisztikai biztosítás egyes kérdései (MH LFI, 1999) .

A logisztika a fegyveres erőkben a háttérben működő, a harci tevékenység megvalósítását lehetővé tevő tevékenység. A logisztika a harci tevékenység megvalósításához szükséges eszközök, anyagok, információk, személyzet, stb. biztosítását, eljuttatását, elhelyezését, használatát, karbantartását, javítását, elpusztítását, stb. jelenti. A logisztika a harci tevékenység megvalósításának nélkülözhetetlen részét képezi.

A Magyar Honvédségben jelenleg a logisztikában a következő feladatok vannak megvalósítva: a harci tevékenység megvalósításához szükséges eszközök, anyagok, információk, személyzet, stb. biztosítása, eljuttatása, elhelyezése, használata, karbantartása, javítása, elpusztítása, stb. A logisztika a harci tevékenység megvalósításának nélkülözhetetlen részét képezi.

1.) A tervezési anyagok véglegesítésének követelményei

A Magyar Honvédségben jelenleg a logisztikában a következő feladatok vannak megvalósítva: a harci tevékenység megvalósításához szükséges eszközök, anyagok, információk, személyzet, stb. biztosítása, eljuttatása, elhelyezése, használata, karbantartása, javítása, elpusztítása, stb. A logisztika a harci tevékenység megvalósításának nélkülözhetetlen részét képezi.